

Ik denk dat dit wetsvoorstel de kwaliteit van het onderwijs niet ten goede komt. Thuisonderwijs is de ultieme vorm van gepersonaliseerd onderwijs. De mate van controle die in dit voorstel wordt aangedragen zal het mijns inziens voor ouders moeilijker maken om deze mate van personalisatie in stand te houden. Ik zie niet in waarom deze extra bureaucratie opgelegd zou moeten worden voor thuisonderwijzers. Het kiezen van thuisonderwijs is niet kiezen voor de makkelijke weg. De makkelijke weg is kiezen voor regulier onderwijs. Wanneer ouders kiezen voor thuisonderwijs moeten zij hier vooraf veel moeite en tijd in stoppen en zal minstens één van de ouders gedurende de tijd dat het kind thuisonderwijs krijgt volledig beschikbaar hiervoor moeten zijn en hier actief mee bezig zijn. Deze beslissing wordt dus niet zomaar genomen, maar wordt gedaan omdat ouders ervan overtuigd zijn dat dit de beste keus is voor hun kind. Het verbaast mij dan ook dat er met dit wetsvoorstel zoveel wantrouwen richting ouders die deze keus maken wordt geuit. Het niet uit handen geven van het onderwijs van je kinderen is een grote verantwoordelijkheid en ik denk dat alle ouders die hiervoor kiezen dit heel bewust doen. Er is in Nederland vrije keus van onderwijs, maar dit wordt op dit moment toegepast als vrije keus van school. Er zijn meerdere mogelijkheden om onderwijs te krijgen en school zoals de staat dit heeft ingericht en financiert is hier één van.

Het verplichte karakter van een vooraf opgesteld onderwijsplan wat goedgekeurd moet zijn voordat een kind thuisonderwijs krijgt legt het volledige onderwijs van het kind vast vanaf dat het kind 4 jaar. Dit is wanneer er wordt gewerkt met honderden leerlingen, zoals in het staatsonderwijs, een logische start. Wanneer er volledig één op één gepersonaliseerd onderwijs wordt verzorgd, wordt het onmogelijk om de ontwikkeling en behoeften van het kind te volgen bij het vastleggen van het onderwijs. Dit is volgens mij een enorm gemis.

Daarnaast geeft de toetsing op 6- en 9-jarige leeftijd, wat voor de Nederlandse scholen géén verplichting is, wanneer afgenomen bij een enkele leerling geen informatie over de kwaliteit van het onderwijs, slechts over de stand van zake op dat moment. Hiermee kan zowel de kwaliteit van het onderwijs niet getoetst worden, als het uiteindelijk niveau van het kind niet, omdat bij gepersonaliseerd onderwijs vaardigheden zich op andere momenten in leergang van het kind kunnen ontwikkelen. Dit geeft dus voor zowel het kind als de ouders alleen stress en levert voor alle partijen verder niets op.

Ik heb zelf een didactische bevoegdheid en kan dus uit ervaring vertellen dat de opleiding er met name op gericht is om een groep kinderen gezamenlijk te laten luisteren en oefenen met gestandaardiseerde lesmethode binnen een bepaalde tijd (lesuur of blokkuur). Dit is niet relevant voor thuisonderwijs waar één op één (of zeer kleine groepen) wordt onderwezen en waar het onderwijs niet gebonden is aan lestijden. In mijn ervaring met (onbevoegd en bevoegd) bijles geven en (onbevoegd en bevoegd) lesgeven voor een klas van 30 kinderen, kan ik zeggen dat deze didactische achtergrond zeker nuttig is voor een klas, maar niets toevoegt bij individueel contact. Kinderen leren het best wanneer ze zich veilig en gehoord voelen en er wordt gekeken naar waar zij persoonlijk hulp nodig hebben. Deze mogelijkheid heeft thuisonderwijs. Laat ouders hun tijd hieraan besteden en niet aan het behalen van een bevoegdheid dit niets bijdraagt. En wanneer er (vak)inhoudelijk te weinig kennis is, laat ze de mogelijkheid behouden om externe expertise in te roepen. Het wegnemen van deze mogelijkheid vergroot de druk op de ouders en heeft absoluut geen meerwaarde voor het onderwijs van het kind. Sterker nog, het wegnemen van deze mogelijkheid is het ontnemen

van goed onderwijs van het kind, wanneer de ouder zelf hier inhoudelijk niet toe bekwaam is.

Verder wordt er aangegeven dat de locatie waar het onderwijs wordt gegeven jaarlijks gecontroleerd moet worden door de onderwijs inspectie, of deze wel aan de eisen voldoet. Ik denk dat dit gebaseerd is op de misvatting dat thuisonderwijs school-onderwijs is, maar dan thuis, zoals dit in de coronatijd helaas heeft moeten plaats vinden. Thuisonderwijs leent zich, in een normale tijd, juist uitstekend voor onderwijs op locatie. Dit kan plaats vinden op plekken zoals in een museum voor kunst, cultuur, wetenschap, natuurkunde, geschiedenis, in de natuur voor aardrijkskunde, biologie, scheikunde, gezamenlijk bij een muziekdocent of bij een creatieve workshop, etc. Door thuisonderwijs te beperken tot één enkele locatie beperk je de eindeloze rijke mogelijkheden van onderwijs op locatie, die juist dit type onderwijs zo speciaal maken. Daarnaast wordt ook het sociale aspect van thuisonderwijs heel erg ingeperkt, omdat dit onderwijs op locatie vaak in groepsverband wordt gedaan, waardoor de kinderen zeer veel sociale interactie hebben.

Tenslotte wil ik nog mijn ervaring delen vanuit het onderwijs die mij ervan hebben overtuigd dat niet-regulier onderwijs voor sommige kinderen een betere keuze is dan staatsonderwijs in een reguliere school. Ik heb in mijn tijd voor de klas heel veel overspannen kinderen gezien. Kinderen die zich niet fijn voelden op school, die bijvoorbeeld bang waren om geen perfecte cijfers te halen, of juist bang waren om goede cijfers te halen omdat er dan meer van ze zou worden verwacht. Ik merkte dat de toets druk op school heel hoog lag en dat de kinderen meer bezig waren met het halen van de cijfers, dan met willen weten wat wij inhoudelijk aan ze probeerden te leren. Ze wilden van mij weten wat ze moesten doen om een goed cijfer te halen, maar in de vaardigheden of inhoudelijke kennis hadden ze weinig interesse. Door de prestatiedruk weg te halen krijg deze kinderen de mogelijkheid om zich te focussen op de inhoud. In de coronatijd heb ik veel berichten van ouders gezien die aangaven dat hun kind opbloede, bijvoorbeeld geen hoofdpijn meer had, weer begon te zingen, plotseling uit zichzelf een lesboek erbij pakte of vragen ging stellen. Dit omdat de ruimte er was om op een eigen moment in een zelfgekozen omgeving te leren. Natuurlijk zijn er ook leerlingen waarvoor het regulier onderwijs een uitkomst is of zijn er ouders die thuisonderwijs absoluut niet zien zitten. En voor hen is het geweldig dat de staat onderwijs biedt voor deze kinderen. Maar zou het niet zonde zijn om de kinderen die buiten het regulier onderwijs opbloeden ook de kans te geven om voor hun de beste manier van onderwijs te ontvangen? Zeker als de ouders hen dit ook willen en kunnen bieden? Ik denk daarom dat deze invulling van onderwijs niet alleen beschikbaar zou moeten zijn voor mensen die een richtingsbezwaar hebben voor de scholen in de buurt, maar ook voor hen die denken dat deze manier van gepersonaliseerd onderwijs het best bij hun kind past.

Ik hoop dat, na de vele inzendingen die op dit wetvoorstel zijn ingezonden, het vertrouwen in ouders die thuisonderwijs (willen) geven wordt hersteld en dat wordt ingezien dat ook zij het best willen voor hun kind.